

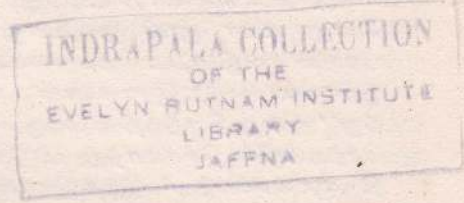
கோணைஸ்வரம் கோவிலின் தோற்றக் காலம் எது ?

செ. குணசிங்கம், எம். ஏ. [இலங்கை]
வரலாற்று விரிவுரையாளர்
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை வளாகம்

பாவலர்
துரையப்பாபிள்ளை
நூற்றுண்டு விழா மலர்
மறபிரகரம் [பகுதி II, பக். 10-30]

தெல்லிப்பழை
1972

2160

கோணேஸ்வரம் கோவிலின் தோற்றக் காலம் எது?

மிகப் பழைமைவாய்ந்த சில நிறுவனங்களினதோ அல்லது ஏதாவது அமைப்புக்களினதோ தோற்றக்காலம் பற்றி எதனையும் அறியமுடியாமலிருக்கும்போது அல்லது அவற்றின் தோற்றத்தைப் பற்றி அறிவதற்குத் தெளிவான ஆதாரங்கள் கிடைக்காதபோது, அவற்றின் தோற்றத்தை விளக்குவதனை மையமாகக் கொண்டு, பல கதைகள் தோன்றுவது வழக்கம். இப்படியான கதைகளுள் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்க விதத்தில் அமைந்துள்ளவை மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து நிலைபெற்றுப் பாரம்பரியக் கதைகளாக, புராணக் கதைகளாக மாறிவிடுகின்றன. கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களின் துணைகொண்டு, நிறுவனங்களினதோ அல்லது அமைப்புக்களினதோ தோற்றம் பற்றி அறிவியல் ரீதியான விளக்கம் கொடுக்கப்படுகையில், இவைபற்றிய சுட்டுக்கதைகள் அல்லது புராணக் கதைகள் தமது செல்வாக்கை இழந்துவிடுகின்றன.¹ குறிப்பாகச் சமய நிறுவனங்களைப் பொறுத்து இத்தகைய புராணக் கதைகளின் செல்வாக்குக் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக இந்துக் கோவில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றின் தோற்றக்காலந்தெரியாதபோது தோற்றத்தை விளக்கும் சுட்டுக்கதைகள், புராணக்கதைகள் காணப்படுகின்றன. ஒரு கோயில் எவ்வளவுக்குக்

கூடிய தொன்மை வாய்ந்ததோ அவ்வளவிற்கு அது சிறப்பு வாய்ந்ததாகப் பொதுவாக நம்பப்படுவதால் இக்கதைகள் கோவிலின் தொன்மையைக் காட்டக் கூடியதாகவும் பத்தியை மக்களிடையே ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் அமைகின்றன.

வரலாற்றுக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய திருகோணமலையிலுள்ள கோணேஸ்வரர் கோவில் எப்போது தோன்றியது என்பதனை அறிதல் கஷ்டமாகும். நாம் மேலே கவனித்தவாறு இத்தகைய ஒரு நிலை, கோணேஸ்வரர் கோவிலின் தொன்மை பற்றிய பாரம்பரியக் கதை தோன்ற இடமளிக்கலாயிற்று. அக்கதை நீண்டகாலமாக நிலைபெற்று வந்துள்ளது மாத்திரமன்றி இன்றும் கல்வி கற்றோரிடையே இருந்து வருவதனைக் காணலாம். இங்கு எடுத்துக் கூறுமளவிற்கு அக்கதை வரலாற்றுண்மையுடையதாக இல்லாவிட்டாலும் மக்களிடையே இன்னும் அக்கதை பெற்றுள்ள செல்வாக்கின் அளவை அறிந்து கொள்வதற்கு அக்கதை பற்றிய சில கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துக்காட்டல் அவசியமாகின்றது.

“குபேரனுக்குப் பின் இலங்கையை யாண்ட இராவணனோ பெரும் சிவபக்தன். அவனை “இராவணேஸ்வரன்”

1. புத்தூர் மேற்கிலுள்ள “நிலாவரை” என அழைக்கப்படும் ஆழம் சரியாக அறியப்படாததும் எச் சந்தர்ப்பத்திலும் வற்றாததுமான கிணறு எவ்வாறு தோன்றியது என அறியாதிருந்தோரில் சிலர் அதன் தோற்றத்துக்கான விளக்கம் ஒன்றைக் கொடுக்க முயற்சித்தனர். அதாவது இராமர் இவ்விடத்திற்கு வந்த காலத்தில் நீர் விடாபால் அவதியுற்றத் தமது விடையைத் தணிக்கும்பொருட்டு நீர் பெறுவதற்காகத் தமது கையிலிருந்த அம்பை ஊன்றினார் என்றும், அப்போது அந்த இடம் இடிந்து இப்போதிருக்கும் கிணறுகத் தோன்றியது என்றும் விளக்கினர். கல்விபரிவு குறைந்த அக் கிராமத்தவரிடையே இக்கதை இப்போதும் நிலவுவதனைக் காணலாம். இருந்தும் கிணற்றின் தோற்றத்தைப் பொறுத்து, புவியியல் உருவவியல் அடிப்படையில் அறிவியல் ரீதியாக விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டபின் மேற்படி கதை தனது செல்வாக்கின் பெரும் அளவினை இழந்துள்ளமையைக் காணலாம். சுண்ணாம்புக்கல் பிரதேசத்தின் சில இடங்களில் இத்தகைய கிணறுகள் தோன்றலாம். கூடிய விபரத்திற்கு: P. Puvanarajan, Geomorphology of the Jaffna Peninsula, Unpublished M. A. Thesis. (Peradeniya, 1969), — பக். 52.

என்று உலகம் பாராட்டியது: கைப் போது மலர் தூவி முப்போதும் சிவ பிரானை வழிபட்ட முறைமையாளன் இராவணன். “இராவணன் மேலது நீறு” என்று திருநீற்றின் பெருமையைச் செந்தமிழில் செம்மாந்து பாடுகின்றார் திருஞானசம்பந்தர். இந்த இராவணேஸ்வரன் தன் தாயார் வணங்கும் பொருட்டுக் கோணமாமலையமர்ந்த கோவிலின் அருவருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தைப் புரட்டிப் புரண்டு விழுந்து எழுந்து வணங்கி மன்னிப்புப் பெற்ற கதை பெருங்கதை.”²

“வள்ளல் இருந்த மலையதனை வலஞ்செய்தல் வாய்மையென உள்ளம் கொள்ளாது தன் வலியைத் தானே வியந்து தருக்கிய இராவணன் கயிலை மலையை எடுத்த போழ்தில், தமது கால் விரலால் அவனது செருக்கை அழித்துப் பின்னர் அவன், தன் சிறுமை நினைந்து வழிபட அவற்கு வேண்டும் வரங்களை நல்கிச் சிறப்பித்த கோணமலையான் மாணருளை “எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவர் விரலால், ஏத்திட ஆத்த மாம் பேறு தொடுத்தவர்” என்றும் கூறுகின்றார்.³

“இவ்விலங்கையைச் சிறந்த சிவ பக்திமானான இராவணேசுவரன் ஆண்டானென்றும், அக்காலத்தில் அவனையும் அவன் தம்பி விபீடணனாலும் பல சிவாலயங்கள் ஆக்கப்பட்டன வென்றும் வரலாறு கூறுகின்றது.”⁴

“மீண்டும் திருக்கைலாசத்துக்குப் போகும் வழியில் விட்டுணு மூர்த்தி ஒரு வயோதிக அந்தண வடிவிலே தோன்றித் தெட்சண கைலாசத்தின்

பெருமையையும் அங்கு சிவலிங்கம் பெறலாமென்பதையும் கூறினர். இராவணன் தெட்சண கைலாசம் எனப்படும் திருகோணமலைக்கு வந்து இறைவனை வழிபட்டு தின்றான். இறைவன் காட்சி யளிக்காததால் கோபங்கொண்டு மலையின் கீழ் இறங்கி மலையைக் கட்டிப்பிடித்து அசைத்தான். மலை சிறிதும் அசையவில்லை. வெளியே வந்து மலையின் தெற்குப் பகுதியில் வாளினால் ஒங்கி வெட்டினான். மலையின் ஒரு சிறு துண்டு உடைந்து மேற்குப் பக்கம் போய் விழுந்தது.”⁵

“கிலகாலஞ் சென்றதன்பின் தசக் கிரீவன் சமுத்திரத்திலிருந்து வெளியே வந்து கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்துக் கோபுர வாயிலில் நின்று ‘சுவாமி நாயினுங் கடையேனாகிய நான் ஆணவ மிகுதியிற் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருள வேண்டு’மென்று பிரார்த்தித்தான்..... அப்போது கோணநாயகர் திருவுள மிரங்கி, குறைந்த அனுபவங்கள் எல்லாவற்றையும் பின்பு உண்டாகும்படி செய்து, ஒரு வானும் தேரும் கொடுத்து ஒரு இலிங்கமூன்று இவங்காபுரிக்குப் போகும்படி விடை கொடுத்தார். இராவணன் பின்பும் பலதரஞ் சுவாமியுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு போனான்.”⁶

“காப்பிய அரசன் இராவணன் கோணேஸ்வரர் பெருமானில் சிறந்த பக்திமான். சிவனில் அவன் கொண்ட பக்தி தமிழ் சைவ ஞாலிகளின் பக்திப் பாடல்களில் அழியா இடம் பெற

2. டி. விஸ்வநாதக்குருக்கள், ‘கோணமாமலையமர்ந்தகோ’, திருக்கோணேசர் ஆலய சும்பாபிஷேக மலர், (திருகோணமலை, 1963), — பக். 36.
3. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, திருஞானசம்பந்தர் கண்ட திருக்கோணமலை, மேலே குறிப்பிடப்பட்டது (மே. கு.), — பக். 45.
4. கா. அருணாசலம் ‘தந்தண கைலாயத் தெய்வீகம்’, மே. கு., — பக். 50.
5. வை. சோமன்கந்தர், திருக்கோணேஸ்வரம் (யாழ்ப்பாணம், 1963), — பக். 10.
6. வே. அகிலேசுப்பிள்ளை, திருக்கோணேசல புராணம், (அ. அனகைக்கோன் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது), (திருகோணமலை, 1950), — பக். 23.

றுள்ளது. அவனது தாயும், மனைவி மண்டோதரியும் சிவனின் சிறந்த பக்தியுடையவர்கள்.”⁷

மேலே கூறப்பட்டவாறு, கோணேஸ்வரர் கோவிலின் தொன்மை பற்றி மக்களிடையே நிலவும் கருத்துக்கள் அவற்றின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்து அதிகம் வேறுபாடற்று ஒரே தன்மையினவாகக் காணப்படுவதால், ஒரு குறிப்பிட்ட புராணக் கதையின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்ற கருத்துக்களே இவை எனக் கொள்ள முடிகின்றது. அதாவது கோணேஸ்வர புராணத்திற்கு கூறப்பட்ட செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்துக்கள் எனலாம். இப்புராணக் கதையின் சாரம், கோணேஸ்வரர் கோவில் இராவணன் வழிபட்டது என்பதாகும். கோணேஸ்வரர் கோவிலுடன் மாத்திரமன்றி இன்னுஞ் சில நிகழ்ச்சிகள் — சம்பவங்கள் — இராவணனுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுவதனைக் காணலாம். கிழக்கு மாகாணத்தில் சிறப்புப் பெற்று விளங்கும் கன்னியாய் நீருற்று “ஈன்ற தாய்க்கு ஈமக்கடன் செய்ய இலங்கேசன் தொட்ட வெந்நீர்ச் சீனைகள்” என்றும்⁸ “அன்னை தனக்காய் இராவணனார் அந்தியேட்டி செய்யவென்றே உன்னை யமைத்த துண்மையதோ.....” என்றும்⁹ கூறப்படுகின்றது. “இதுவேயன்றிக் கோண மாமலையிலுள்ள பெரும் பாறைப் பிளவை இராவணனின் பலத்துடன் தொடர்பு படுத்துவர்.”¹⁰

புராணக் கதையின் அடிப்படையில் மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் ஓரளவிற்காவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கனவா எனக் கவனித்த பின்னரே மேற்கொண்டு செல்ல முடிகின்றது. வரலாற்று ஆசிரியனின் கடமை, கிடைக்கின்ற சான்றுடன் பொருந்தக்கூடியதான ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுப்பதாகும். ஒரு புலவனைப் போலவோ அல்லது நாவலாசிரியனைப் போலவோ, அவன் புதுச்சான்றினை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் தன் கற்பனைச் சுதந்திரத்துக்கு இடமளிக்க முடியாது.¹¹ அதே நேரத்தில் ஒரு வரலாற்றுசிரியன் அல்லது ஒரு வரலாற்றுமாணவன் தனக்குக் கிடைக்கின்ற புராணக் கதைகளையோ அல்லது கர்ண பரம்பரைக் கதைகளையோ முற்றாகத் தள்ளிவிடவும் முடியாது. நம்பகமான அல்லது ஓரளவிற்காவது நம்பகமான ஆதாரங்கள் கிடைக்காதபோது சில கட்டுக்கதைகள் அல்லது பாரம்பரியக் கதைகள் ஒரு நாட்டின் முற்பட்ட கால வரலாற்றை அறிய ஓரளவிற்காவது உபயோகமானவையாக இருக்கின்றன. அதாவது எந்த ஒரு கட்டுக்கதையோ அல்லது பரம்பரைக் கதையோ ஓர் உண்மையின் அடிப்படையிற் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றமை ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதால் அந்த உண்மை எதுவென ஆராய்ந்து அதனைப் பயன்படுத்துவதிலேயே ஒரு வரலாற்று மாணவனதோ அல்லது ஆசிரியனதோ திறமை காணப்படும். கட்டுக்கதையில்

7. C. S. Navaratnam, A Short History of Hinduism in Ceylon and three Essays on the Tamils. (Jatfna, 1964), — பக். 1—2.

8. ஐ. சாவணமுத்து, ‘ஈழத்தின் இணையிலா ஆலயம் திருக்கோணேஸ்வரம்’, திருக்கோணேசர் ஆலய குடும்பாபிஷேக மலர் (1963), — பக். 27.

9. ஏ. பெரியதம்பியப்பிள்ளை, ‘கன்னியாயத் திரு’, மே. கு., — பக். 61.

கன்னியா வெங்கீரேற்றம் இராவணனுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுவதற்குக் காரணம், அந்த நீரூற்று முன்னொரு காலத்தில் யாரோ ஒருவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்ற தவறான கருத்தாகும். இக் கருத்தின் அடிப்படையில் எவர் தோற்றுவித்தார்? என் தோற்றுவித்தார்? என்ற கேள்விகளுக்கு இராவணனைத் தொடர்பு படுத்தி விடையளித்துள்ளார்கள். கன்னியாவில் மாத்திரமன்றி வேறும் பல இடங்களிலும் இத்தகைய வெங்கீரேற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. பனிக்குருப் பனிங்கடுக்குப் பாறையிலான பகுதிகளில் இத்தகைய வெங்கீரேற்றுக்கள் ஏற்படலாம்.

P. G. Cooray, An Introduction to the Geology of Ceylon, (Colombo, 1967) — பக். 264—265.

10. C. S. Navaratnam, மு. கு. — பக். 3.

11. James, M. Powell, The Civilization of the West, A Brief Introduction (New York, 1967). — பக். 3.

வரும் விபரங்கள் பிழையாக இருக்கலாம்; ஆனால் அடிப்படை உண்மையாக இருக்கும். சமய ஆர்வத்தின் காரணமாகவோ அல்லது புகழ் பெற்ற ஒரு கதாபாத்திரத்தின் பெருமைக்காகவோ கட்டுக்கதை அமையும் போது, அக்கதையின் அடிப்படை உண்மையாக இருக்க விபரங்கள் திரிபடைந்து விடுகின்றன.¹²

மேற்கூறியவற்றை மனதிற்கொண்டு, கோணேஸ்வரம் கோவிலுடன் இராவணனைத் தொடர்பு படுத்தும் புராணக்கதை வரலாற்றராய்ச்சியைப் பொறுத்து எந்தளவிற்காவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதா என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. கோணேஸ்வரம் கோவிலுக்கும், இராவணனுக்குமிடையில் தொடர்பையேற்படுத்தும் எத்தகைய ஒரு தகவலும் இராமாயணத்தில் இல்லை. இராமாயணம் கூறும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற காலம் எதுவேன்றே இதுவரை திட்டவாட்டமாக அறியப்படவில்லை. இதனால் வேண்டுமென்றே கட்டியெழுப்பப்பட்ட புராணக் கதையாக இது காணப்படும். அப்படியானால் எத்தகைய அடிப்படையுண்மையின்மீது இக்கதை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற கேள்வி எழலாம்.

இக்கதையின் அடிப்படை உண்மையை விளக்குவது கஷ்டமன்று. அதாவது கோணேஸ்வரம் கோவில் எப்போது தோன்றியது என்பது எவருக்கும் தெரியாது; இந்த உண்மையே இக்கதையின் அடிப்படையாக இருக்க இப்புராணக் கதை உருவம் பெற்றிருக்கிறது. அப்படியானால் இப்புராணக்கதை இராவணனோடு மாத்திரம் ஏன் கோணேஸ்வரம் கோவிலைத் தொடர்பு படுத்தவேண்டும் என்பதும் ஒருவரிடம் இயல்பாக எழக்கூடிய கேள்வியாகும். நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டிருந்தோம்

இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்ட காலம் சரியாக அறியப்படவில்லையென்று. இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற காலம்பற்றி அவதானித்த பர்கிரெர் (Pargiter) என்பவர், வம்சாவளித் தரவு அடிப்படையில் இராமாயண பாரத யுத்தங்கள் நடைபெற்ற காலங்களுக்கிடையில் ஐந்து நூற்றாண்டுகள் இடைவெளி காணப்படுகின்றன எனக் கூறியிருக்கிறார். அவர் தொடர்ந்து கூறுகையில் மகாபாரதப்போர் நடைபெற்ற கி. முற்பட்ட 1100க்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இராமன் வாழ்ந்தான் என்றும் இதனால் இராமன் கி. மு. 1600 அளவில் ஆட்சிசெய்தான் என்றும் கூறியுள்ளார்.¹³ ஜகோபி என்பவரின் கருத்துப்படி இராமனின் காலமும் இராமாயணத்தின் காலமும் கி. மு. 800—600க்கும் இடைப்பட்ட காலத்துக்கு அப்பாலுள்ளதாகும்.¹⁴ இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற காலத்துக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் பின்னரேயே இராமாயண நூல் எழுதப்பட்டதாகத் தெரிவதால் இந்நூலுக்கு அதிககாலம் முற்படவிருந்து மக்களிடையே வழங்கிவந்த மரபுக் கதைகளை மையமாகக் கொண்டே இராமாயண நூல் எழுதப்பட்டது எனவேண்டும். மேலும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது, வால்மீகி இராமாயணத்தின் எந்தவொரு இடத்திலாவது இராவணன் நமது இலங்கையரசன் என்ற குறிப்பு இல்லை. வால்மீகி இராமாயணத்தில் இராவணனுடன் சேர்த்துக் கூறப்படும் 'லங்கா' என்பதனைப் பலரும் பலவாறு அடையாளங் கண்டுள்ளார்கள். சேர்தார் எம். வி. கிபே என்பவர் நெர்புதா ஆற்றைச் சுற்றியுள்ள சதுப்பு நிலமே வால்மீகி இராமாயணத்தில் வரும் லங்கா எனக் கவனித்துள்ளார். இன்றும் இராவணனுடன் இப்பகுதியை இணைக்கும் கதை மரபு இருப்பதையும் இவர் எடுத்துக்

12. S. C. Paul, 'Pre-Vijayan Legends and Traditions Pertaining to Ceylon', *Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society* (JRASCB). XXXI, No. 82, (1929) — பக். 263.

13. S. N. Vyas, *India in the Ramayana Age*, (Delhi, 1967), — பக். 7.

14. மே. கு.

காட்டுவார்.^{14*} இந்த லங்கா என்பது, நாம் வசிக்கும் இலங்கையையே குறித்தது என்ற கருத்து இன்று வேரூன்றி இருந்தாலும் இதனை ஏற்கத்தக்க விதத்தில் எந்தவித நம்பகமான சான்றும் நமக்கில்லை. இந்த லங்கா நமது இலங்கையைக் குறிக்கவில்லை என்ற கருத்துக்கு ஆதரவாகக் கொடுக்கப்படும் காரணங்கள் ஏற்கத்தக்கவையாகவுள்ளன.^{14*} தவறான விளக்கத்தின் அடிப்படையில் இராவணனை இலங்கையுடன் தொடர்புபடுத்தும் கதை மரபு தோற்றம் பெற்று அது கம்பராமாயண காலத்தில் நன்றாக வேரூன்றிவிட்டது எனவேண்டும். இத்தகைய ஒரு கதை மரபு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தது எனவும் கொள்ளமுடியாது. நமக்குக் கிடைக்கும் ஏராளமான சங்க இலக்கியங்களில் எந்த ஒன்றிலும் இராவணனையும் இலங்கையையும் தொடர்புபடுத்தும் குறிப்பு எதுவுமில்லை. அத்துடன் முக்கிய சிங்கள இதிகாசங்களான தீபவங்ஸம், மகாவங்ஸம் கூட இலங்கைக்கும் இராவணனுக்குமான தொடர்பை எந்தவிதத்திலும் காட்டவில்லை. ஆகவே, இலங்கையையும் இராவணனையும் தொடர்புபடுத்தும் கதை மரபு ஆரம்பத்தில் இருக்காததொன்றாய் அது பிற்படத் தோன்றிய கதை மரபென்றே கொள்ளவேண்டும். மக்கள் மனதைக் கவரத்தக்க வலிமைமிக்க ஒரு பாத்திரமாக இராவணன் படைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் இராவணன் பற்றிய மரபுக் கதை அதிக காலம் நிலைபெறக்கூடியதாக இருந்தது. சரியாக அறியப்படாத காலத்தைச் சேர்ந்தவதைலாலும் குறிப்பிடத் தக்க புகழ் பெற்ற பாத்திரமாகச் சித்திரிக்கப்படுவதாலும் இராவணன், சில நிறுவனங்களின் தொன்மையைக் காட்டப் பயன்படும் பாத்திரமாகவும் மாற்றப்பட்டு விட்டான். இதன் அடிப்படையிலேயே

கோணேஸ்வரம் கோவில் இராவணனுடன் தொடர்புபடுத்தப் பட்டிருக்கின்றது என வேண்டும். இத்தகைய ஒரு செயலை இங்கு மாத்திரம் நாம் காணவில்லை. இது பொதுவாகச் சர்வசாதாரணமான ஒரு செயலாகும். உதாரணமாக, இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் அனுராதபுரத்தில் ஆட்சி நடத்தியவனும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தவனுமான பண்டுகாபயன் காலத்தைப் பற்றி மகாவங்ஸம் குறிப்பிடுகையில், அவன் காலத்திற் நடக்காத சில சம்பவங்களையும் 'அவனுடன் தொடர்பு படுத்திக் கூறுவதனைக் காணலாம்.¹⁵ இதேபோல, கோணேஸ்வரம் கோவிலின் தோற்ற காலம் தெரியப்படாதபோது, இராவணன் வாழ்ந்த காலம் தொன்மைக்காலம் எனக் கதைகளின் மூலம் நம்பப் பட்டமையால் கோணேஸ்வரம் இராவணனால் வழிபடப்பட்டதென்று கூறிக் கோணேஸ்வரம் கோவில் இராவணன் காலத்துக்கும் முற்பட்டது எனக் காட்டுவதற்கு எடுத்த முயற்சியின் விளைவே இராவணனையும் கோணேஸ்வரத்தையும் தொடர்புபடுத்தும் புராணக் கதை எனலாம்.

அப்படியானால் கோணேஸ்வரம் கோவிலின் தோற்றம் எப்போது ஏற்பட்டது என்பது ஆராயப்படவேண்டிய தொன்றாகும். கோணேஸ்வரம் கோவில் பற்றிய தெளிவான தகவல்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் காலம் பல்லவர் காலமாகும். இக் காலத்தின் ஒரு பகுதியில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார், தான் பாடியருளிய பல தலங்களுள் கோணமா மலையமர்ந்தார் மீதும் ஒரு பதிகத்தைப் பாடியுள்ளார்.¹⁶ இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் கோணேஸ்வரம் கோயில் எத்தகைய நிலையில் இருந்தது என்பதனைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டத்தக்க வகையில் நமக்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. திருகோண

14அ. Sirdar M. V. Kibe, 'Ravana's Lanka Discovered', Proceedings and Transactions of the First Oriental Conference, (Poona, 1920) — பக். 126-127

14ஆ. S. C. Paul, மு. கு., — பக். 269-270.

15. Mahavamsa or The Great Chronicle of Ceylon, (Pali Text Society) (PTS), (London, 1934), X, — பக். 68-76.

16. பதிப்பாளியர் : இராமலிங்கத் தம்பிரான், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகங்கள், மூன்றாவது திருமுறை, (தருமபுரம், 1955), — பக். 592-595.

மலையில் ஓர் இந்துக்கோவில் பற்றி மிக முற்படப் பெருமளவு தெளிவாக அறியக்கூடிய காலம் மஹாலேனன் காலமே. மகாவம்சம் மஹாலேனனின் ஆட்சிக்காலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், மகாயான பெளத்தமதத்திற்கு ஆதரவாக ஏனைய மதங்களுக்கெதிராக அவன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்போது மஹாலேனனால் இடிக்கப்பட்ட விஹாரைகளுள் கோகர்ண பிராமண விஹாரையும் ஒன்றாகும். இது பற்றி மகாவம்சம் குறிப்பிடுகையில் :

“ மணிஹீர விஹாரத்தையும் அரசன் (மஹாலேனன்) கட்டினான். (பிராமணக்) கடவுளர்களுக்கான கோவில்களை அழித்து மூன்று விகாரங்களை அமைத்தான். கோகர்ண விஹாரம், ஏரகாவிலத்தில் ஒரு விஹாரம், கலந்தன் என்ற பிராமணனுடைய கிராமத்தில் ஒரு விஹாரம் என்பவற்றை அமைத்தான்”.¹⁷

கோகர்ணம் என்பது திருகோணமலையைக் குறிப்பதாகும்.¹⁸ மகாவம்சம் தரும் தகவலுக் கிணங்கத் திருகோணமலையில் பிராமணக் கடவுளுக்கான கோவில் ஒன்று மஹாலேனனால் இடிக்கப்பட்டது எனத் தெரிகின்றது. மஹாவம்சத்தின்மீது எழுதப்பட்ட உரை நூலான மஹாவம்சஸூகி இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், மஹாலேனனால் இடிக்கப்பட்ட கோவில்களுள் ஒன்று திருகோணமலையிலிருந்த சிவலிங்கக் கோவில் ஆகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁹ இக்காலமளவில் வேறு இந்துக் கோவில்கள் திருகோணமலையில் இருந்ததற்குச் சான்றில்லை. அதே நேரத்தில் மஹாலேனன் காலத்துக்கும் திருஞானசம்பந்தர் காலத்துக்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் திருகோணமலையில் இந்துக்கோவில் இருந்ததற்கான

சில தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.²⁰ இதனைக் கொண்டு கவனிக்கையில் மஹாலேனன் காலத்து இந்துக் கோவிலும் திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பாடல்கள் சிலவற்றில் இடம்பெற்ற கோணேஸ்வரக் கோவிலும் ஒன்றாக இருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது. இது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தால் கோணேஸ்வரம் கோவில் பற்றி நமக்குக் கிடைக்கும் அதி முந்திய தகவல் மஹாலேன மன்னன் காலத்ததாகும். அப்படியானால் இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் கோணேஸ்வரம் கோவில் எவ்வாறிருந்தது என்பது பிரச்சினைக்குரியதாகும். இப் பிரச்சினையையொட்டிக் கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இக் கோவில் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாமா எனக் கவனிப்பது பொருத்தமானதாகத் தெரிகின்றது. இதனால் இக்காலத்து நிலவிய சமய நிலைபற்றிய அறிவு அவசியமானது.

கிறித்துவுக்கு மிக முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இலங்கைக்கும் பிற நாடுகளுக்கு மிடையே குறிப்பாக இந்தியாவுக்கு மிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்து வந்தன என அறியலாம். எந்த நாடுகளுக்கிடையேயும் பொதுவாக முதலில் வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டு அதன் வழியே பிற தொடர்புகள் அதாவது கலாசார அரசியல்தொடர்புகள் ஏற்பட்டன; ஏற்படுகின்றன என்பதை வரலாற்றில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இலங்கை இந்திய துணைக்கண்டத்துக்கு அருகில் இருப்பதும், மற்றும் இந்து சமுத்திரத்தில் ஒரு கேந்திரஸ்தானமாக விளங்குவதும், கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகளில் இலங்கைக்கும் வெளிநாடுகளுக்குமிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகள் ஏற்பட வழிவகுத்தன. வரலாற்றராய்ச்சியைப் பொறுத்து ஜாதகக் கதைகள் அதிகம் நம்பகமானவையாக,

17. Mahavamsa XXXVII, — 40-41.

18. G. P. Malalasekera, Dictionary of Pali Proper Names, Indian Texts Series, (London, 1937). — பக். 782.

19. G. P. Malalasekera, (Editor), Vamsatthappakasini, Commentary on the Mahavamsa, (PTS), Vol. II, (London, 1935), — பக். 685.

20. K. Indrapala, 'Hindu Temples of Ancient Ceylon', Hindu Dharma; (Colombo 1962—63), — பக். 2-3.

இல்லாவிட்டாலும் இக்கால வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பற்றி யறிய அவை உதவுகின்றன. கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட ஆரம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்ட ஆரியக் குடியேற்றம்கூட வர்த்தகத் தொடர்பைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டதொன்றே. பொதுவாக மஹாவம்சம் குறிப்பிடுகின்ற காலத்துக்கு முன்னரேயே இலங்கையில் ஆரியக் குடியேற்றம் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.²¹ இதனை ஏற்கலாம். காரணம் குடியேற்றமானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்து முடிவதல்ல. அது வெவ்வேறு காலங்களில் இடம்பெறலாம். பொதுவாக ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னோர் நாட்டுக்கு மக்கள் குடியேறக் காரணம் படையெடுப்பாளரின் நெருக்குதல், குடிசனமிகுதி, உள்நாட்டுப் பிரிவினைகள், வர்த்தகம். இவற்றில் முதல் மூன்றும் ஆரியரை எதிர்நோக்கியதாக இல்லை. இதனால் சமாதானமுறையில் நடைபெற்ற ஆரியக் குடியேற்றம் வர்த்தக சம்பந்தமாக நடைபெற்றதென்பதே பொருத்தமாகும்.²² 'திவ்வியாவதான' என்ற நூலில் வட இந்திய வியாபாரி ஒருவரின் மகன் விஜயன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.²³ பாஹியான் இலங்கை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இலங்கையில் ஆரம்பத்தில் குடிகள் எவரும் இருக்கவில்லை. நாசர்கள், தேவதைகள் (Dragons) என்போரே இருந்தனர். பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த வியாபாரிகளும் வர்த்தகம் செய்ய இங்கு வந்தனர். இந்த வியாபாரிகளின் வருகையைக் கண்ட ஏனைய நாட்டு மக்கள் (இந்த நாட்டின்) தன்மையைக் கேள்வியுற்று அதிகமாக வந்ததால் ஒரு பெரிய இராச்சியம் உருவாகியது.²⁴ இலங்கையில் நடந்த ஆரியக் குடியேற்றம்

பற்றி மஹாவங்ஸத்தில் இடம்பெறும் மரபுக் கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டவையாக மேற்கூறப்பட்டவை காணப்படுவதனால், மஹாவங்ஸத்தில் கூறப்பட்ட ஆரியக் குடியேற்றம் நடப்பதற்கு முன் நடந்த ஆரியக் குடியேற்றத்தைக் குறிப்பனவாக இவை இருக்கலாம்.²⁵

நாம் மேலே கவனித்தவாறு கிறித்துவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட நிலவிய வர்த்தகத் தொடர்புகளைத் தொடர்ந்து வடஇந்தியாவிலிருந்து இலங்கையில் ஏற்பட்ட ஆரியக் குடியேற்றத்தினால் சில கவாசாரத் தொடர்புகள் ஏற்படலாயின. தேவனம்பியதீஸன் ஆட்சிக்காலத்தில் அதாவது கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் (கி. மு. 250—310) பௌத்தமதம் இலங்கையில் உத்தியோகபூர்வமாகப் பரப்பப்பட்டது. பௌத்தம் உத்தியோகபூர்வமாகப் பரப்பப்படுவதற்கு முன்னரும் எவ்வாறு பௌத்தமத நம்பிக்கைகள் இலங்கையில் காணப்பட்டனவோ²⁶ அதேபோல வேறுமத நம்பிக்கைகளும் அங்கு காணப்பட்டன என அறிய முடியும். கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய எவ்வகைப்பட்ட சாசனங்களும் நமக்குக் கிடைக்காமையால் இக்காலத்துக்கு முந்திய சமய நம்பிக்கைகள் பற்றிய அறிவுக்கு மஹாவங்ஸம் தரும் தகவல்களிலேயே தங்கியிருக்கவேண்டியுள்ளது. பௌத்தமத வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்து வரலாறு பற்றி மஹாவங்ஸம் தரும் தகவல்கள் அதிகம் நம்பகரமானவையாக இல்லாவிட்டாலும், அக்கால மத நம்பிக்கைகள் பற்றி மஹாவங்ஸத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் தற்செயலாக இடம்பெற்ற தகவல்களாக இருப்பதனால் அவற்றை இங்கு ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை. அத்துடன் மஹா

21. B. J. Perera, 'The Foreign Trade and Commerce of Ancient Ceylon II— Ancient Ceylon and Its Trade with India', *The Ceylon Historical Journal* (CHJ), 1, (1951—52), — பக். 192.
22. மே. கு.
23. E. B. Cowell and R. A. Neil (Editors), *The Divyavadana*, A Collection of Early Buddhist Legends, (Cambridge, 1886), — பக். 523.
24. Legge, *Fa-Hien's Record of Buddhist Kingdom*, (Oxford, 1886) — பக். 101-2.
25. B. J. Perera, மு. கு., — பக். 193.
26. E. W. Adikaram, *Early History of Buddhism in Ceylon*, (Colombo, 1946), — பக். 48.

வங்ஸத்தில் இக்காலச் சமய நம்பிக்கைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டவற்றை ஏனைய நாட்டுச் சமகாலச் சமய நிலைமைகள் மாத்திரமன்றி, கி. முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கின்ற சாசனங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மஹாவம்ஸம் தரும் தகவல்களுக்கிணங்கப் பௌத்தமத வருகைக்கு முன்னர் இயக்கர், நாகர் என்போரது வழிபாட்டு முறைகள், மரவழிபாடு, இலிங்க வழிபாடு, மற்றும் ஐஜனம், பிராமணியம் ஆகிய மதக் கருத்துகள் காணப்பட்டன என அறியலாம்.²⁷ இவ்வாறு மத நம்பிக்கைகள் கருத்துகள் காணப்பட்டாலும் ஒரு தேசிய மதம் என்று கூறத்தக்கதாகவோ அல்லது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதாகவோ பௌத்த மதத்தின் வருகைக்கு முன் இலங்கையில் ஒரு மதமும் காணப்படவில்லை. பௌத்த மதவருகைக்குமுற்பட்ட மதநம்பிக்கைகளைக் கவனித்த ஹுஆன் திலாங் குறிப்பிடுகையில் முன்பு சிங்கள இராச்சியத்தில் ஒழுக்கக் கோடான சமய வழிபாடே காணப்பட்டது என்றும் புத்தர் இறந்து முதல் நூறு வருடங்களின்பின் அஸோக ராஜனின் இளைய சகோதரனான மஹேந்திரர் எனப் பெயர் கொண்டவர் இலங்கைக்கு வந்து உண்மையான தர்மத்தின் அறிவைப் பரப்பினார் என்றும் கூறியுள்ளான்.²⁸ இங்கு பௌத்தத்திற்கு முதல் நிலவிய சமய நம்பிக்கை முறைகளை ஹுஆன் திலாங் "ஒழுக்கக் கோடான சமய வழிபாட்டு முறை" என வர்ணித்துள்ளான். ஹுஆன் திலாங் கிறித்துவிற்குப் பிற்பட்ட ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இம்முற்பட்ட மத நம்பிக்கைகள் பற்றிக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் இக்கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கலாம். இக்காலச் சமய நம்பிக்கைகளின் நன்கு ஒழுங்கு

படுத்தப்படாத தன்மையே ஹுஆன் திலாங் அவற்றை ஒழுக்கக்கோடான நம்பிக்கைகள் எனக் கூற இடமளித்திருக்கலாம்.

பௌத்தமத வருகைக்கு முன்னர் நிலவிய எல்லா வழிபாடுகளையும் மதக் கருத்துக்களையும் எடுத்தாராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று. ஆகையால், நமது தேவையின் அடிப்படையில், இக்கால மதவழிபாட்டுமுறைகளுள் ஒன்றான இந்துமத வழிபாடு எத்தகைய நிலையில் இருந்தது என்பதனைக் கவனிக்கலாம். மஹாவம்ஸம் தருகின்ற தகவல்கள் சிலவற்றிலிருந்து பௌத்தமத வருகைக்கு முற்பட்டகாலத்துப் பிராமணர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். விஜயன் இலங்கைக்கு வந்தமையினைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, விஜயனுடன் உபதிஸ்ஸ என்ற பிராமணனும் (உபதிஸ்ஸோ புரோகிதோ) கூடவந்தான் என்றும் அவன் அனுராத புரத்துக்கு வடக்கே உபதிஸ்ஸகாமம் என்ற கிராமத்தை அமைத்தான் என்றும் மஹாவம்ஸம் கூறுகின்றது.²⁹ இதே உபதிஸ்ஸ என்ற பிராமணனே, விஜயனின் இறப்புக்கும் பண்டுவாஸுதேவனின் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் அதிகாரம் பெற்றிருந்தான் என்றும் அறியப்படுகின்றது.³⁰ மேலும் பண்டுகாபயன் பற்றி மஹாவம்ஸம் குறிப்பிடும்போது பண்டல எனப் பெயர் பெற்ற பிராமணன் ஒருவன் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது பண்டுகாபயனின் தாய், அரச நடவடிக்கைகளில் பயிற்சிபெறச் செய்வதற்காகத் தனது மகனைப் பண்டல என்ற பிராமணனிடம் ஒப்படைத்தாள்.³¹ மேற்கொண்டு, மஹாவம்ஸம் கூறுவனவற்றி

27. S. Paranavitana, 'Pre - Buddhist Religious Beliefs in Ceylon', JRASCB, XXXI, No. 82 (1929), — பக். 302-328.
28. Hiuen Tsiang, **Buddhist Records of the Western World**, (Translated by Samuel Beal), Book XI, (London ?), — பக். 246-47.
29. Mahavamsa, VII-44
30. S. Paranavitana, மு. கு. — பக். 321.
31. Mahavamsa, X, 21.

லிருந்து இப் பண்டுகள் என்பவன் பணம் படைத்த, வேதங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த ஒருவனாக இருந்தான் எனவும் அறியலாம்.³² பிற்பட்ட காலத்தில் தனது மாமன்மார்களுடன் நீண்ட போராட்டம் ஒன்றை நடத்தக்கூடியதாகப் பண்டுகாபயனுக்குப் போர்ப்பயிற்சியை அளித்தவன் இந்தப் பண்டுகள் என்பவனே.³³ இப் பிராமணனின் மகன் 'சந்திர' என்பவன் ஒரு புரோகிதனுக்கான கடமைகளை மேற்கொண்டதோடு ஓர் இராணுவத் தளபதியாகவுமிருந்து பண்டுகாபயனுக்குச் சேவை செய்தான்.³⁴ தேவாநம்பியதிஸ்ஸை தனது சமகால வடஇந்திய ஆட்சியாளன் அஸோகனுக்குப் பரிசுப் பொருள்கள் அனுப்பிய போது தேவாநம்பியதிஸ்ஸனின் மருமகன் அறித்தா என்பவனுடன் அரசனின் புரோகிதனும் உடன் சென்றான் என அறியப்படுகின்றது.³⁵ அனுராதபுரத்துக்குப் போதிமரக் கிளை கொண்டுவரப்பட்ட போது, கடற்றுறைமுகத்திலிருந்து நகருக்கிடைப்பட்ட பகுதியில் சமயாசாரப்படி பலதலைவர்கள் நிறுத்தி நிறுத்திக் கொண்டு வரப்பட்டது. இவ்வாறு நிறுத்தப்பட்ட இடங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், திவக்க எனப் பெயர் பெற்ற பிராமணனின் கிராமத்துக்குப் போகும் வழியிலும் போதி மரக் கிளை நிறுத்தப்பட்டது என மஹாவங்ஸம் குறிப்பிடுகின்றது.³⁶ இந்தப் பிராமணன் மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒருவனாக இருந்தான் என்பதனை மஹாவங்ஸம் தரும் செய்திகளிலிருந்து கவனிக்க முடிகின்றது. அதாவது போதிமரம் நாட்டப்பட்ட வைபவத்தின்போது சமூகம் கொடுத்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தோரில் இப் பிராமணன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான்.³⁷

பிராமணர் பற்றி மஹாவங்ஸம் தரும் மேற்கூறிய தகவல்களைக் கவனித்துப் பார்க்கும்போது பௌத்தத்திற்கு முற்பட்ட இலங்கையின் சமூகத்தில் பிராமணர் குறிப்பிடத்தக்க நிலையைப் பெற்றிருந்தார்கள் எனல் வேண்டும். இக்காலத்திற் பிராமணர்கள் எவ்வாறு இத்தகைய குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிலையைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இக்காலமளவில் வடஇந்திய சமூகத்தில் பிராமணர் பெற்றிருந்த நிலை பற்றிய அறிவு ஓரளவுக்கு அவசியமாகின்றது. வேதகால, பிற்பட்ட வேதகால நூல்களிலிருந்து, வட இந்திய சமூகத்தில் பிராமணர்கள் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதனை அறியலாம். பிராமணர் நிலை பற்றி அறிய நாம் பவன்படுத்தும் இக்கால அறநூல்கள் ஒரே வர்க்கத்தினரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகையால், இக்காலச் சமூகத்தில் பிராமணர் பெற்றிருந்த நிலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கலாம் என்றாலும், நால்வகை வருணத்தவருள்ளும் பிராமணர் கூடிய அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. சாஸ்திரங்களைக் கற்பதும், கற்ற சாஸ்திரங்களைப் போதிப்பதும், முதல் மூன்று வருணத்தவருக்குச் சமயச்சடங்குகள் செய்வதும், முதல் மூன்று வருணத்தவர்களிடமிருந்து கொடைகளை ஏற்பதும் இவர்களுக்கமைந்த கருமங்களாகக் கருதப்பட்டன.³⁸ பிற்பட்ட வேதகாலத்தில், பிராமணர் தாம் சட்டத்திலும் மேலானவர்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள்.³⁹ கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட எட்டாம் அல்லது ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் பிந்திய வேதகால நூல்களுள் ஒன்றான

32. Mahavamsa, x, 21.

33. மே. கு., 21—23

34. மே. கு.

35. மே. கு., xi, 20

36. மே. கு., xix, 37

37. மே. கு., 54

38. T. N. Bhattachariya, Hindu Castes and Sects, (Calcutta, 1896) — பக். 19—23.

39. A. L. Basham, The Wounder that was India, Third Edition, (Canberra, 1967) — பக். 121.

ஐதரேய பிராமண நூல்⁴⁰ கூறுவதற்கிணங்க, யாகம் செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொரு அரசனும் ஒரு புரோகிதனைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லாவிடில் கடவுளர்கள் அந்த யாகத்திலுள்ள பொருள்களை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.⁴¹ பிராமணன் என்ற சொல்லு முதலில், யாகம் நடைபெறும்போது, முழு யாகத்தையும் மேற்பார்வை செய்து சமயச் சடங்குகள் நடைபெறுகின்றபோது ஏற்படுகின்ற சில தவறுகளினால் யாகத்தில் தீய சக்திகளின் தலையீடு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்காக மந்திர சக்தியிற் சிறப்புப்பயிற்சி பெற்றிருந்த குருவுக்கு வழங்கப்பட்டதாகும்.⁴² ஜாதகங்களிலும் பிராமணருக்கிருந்தகடமைகள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கூடாத கனவுகளின் மூலமோ அல்லது தீயசகனங்களின் மூலமோ அரசனுக்கு ஏற்படும் ஆபத்துக்களைப் போக்குவதற்காகப் புரோகிதன் யாகங்கள் செய்ய வேண்டும். சமயச்சடங்குகளின்போது மாத்திரமன்றி நாளாந்த வாழ்க்கையிலும் அரசனுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் முக்கிய ஆலோசகனாகவும் பிராமணன் காணப்பட்டான்.⁴³ சிறிது பிற்பட்டகால மனுதர்ம சாஸ்திர நூலில் “மனித உருவிலுள்ள பெருந்தெய்வமாகப் பிராமணன் மதிக்கப்பட்டான் என்றும் அரசனும் படையினரும் அவனது உரிமைகளை மீற முயற்சித்தால் பிராமணன் பெற்றிருந்த ஆத்மீக சக்தி அவர்களை அழித்து விடும் என்றும்” கூறப்பட்டுள்ளது.⁴⁴

மேற்கூறியவற்றைக் கவனிக்கும்போது வேட்காலத்திலும் அதனைத் தொடர்ந்து பிற்பட்ட வேட்காலத்திலும்,

தர்மஸூத்திர, தர்மசாஸ்திர காலத்திலும் பிராமணர்கள் சமூகத்தில் ஏனைய வருணத்தவரைக் காட்டிலும் உயர்வான நிலையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. மஹாவங்ஸம் தரும் குறிப்புகளிலிருந்து, இக்கால இலங்கையின் சமூகத்திலும் பிராமணர் செவ்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை முன்பு கவனித்தோம்; இக்காலமளவில், ஏற்பட்ட வட இந்தியாவுடனான வியாபார, குடியேற்றத் தொடர்புகளின் காரணமாகச் சமகால வடஇந்திய கலாசாரத்தின் பாதிப்பு இலங்கையிலும் ஏற்படலாயிற்று. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் அதாவது பௌத்த மத வருகைக்குப் பின்னுள்ள காலத்திருந்து கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டு முடியவுள்ள காலப் பகுதியில், இலங்கையில் பிராமணர்கள் பற்றி மஹாவங்ஸம் ஒரு சில தகவல்களையே தருகின்றது. இலங்கையில் எல்லாளனின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி. மு 145-101) மிகந்தலைக்குக் கிட்டவுள்ள துவார மண்டலம் என்ற கிராமத்தில் இருந்த குண்டல எனப் பெயர்கொண்ட பிராமணன் பற்றி மஹாவங்ஸம் குறிப்பிட்டுள்ளது. மஹாவங்ஸம் கூறுவதிலிருந்து, எல்லாளனின் அதிகாரத்துக் குட்பட்ட பிரதேசத்தில் இப்பிராமணன் இருந்த போதிலும் காக்கவண்ண தீஸனுக்கு ஆதரவாளனாக இருந்தான் என அறியலாம்.⁴⁵ காக்கவண்ண தீஸனின் புரோகிதனாக இருந்தவனின் மகள் சிரிகாலி என்பவள் கல்வியில் தேர்ந்திருந்தாள் என்றும் பின்னர் பிக்குணி சங்கத்திற் சேர்ந்துகொண்டாள் என்றும் தீபவங்ஸத்தினால் அறியலாம்.⁴⁶

40. மே. கு. — 82

41. Martin Hang (Editor), *Aitareya Brahmanam of the Rigveda*, The Sacred Books of the Hindus, VII 24.

42. A. L. Basham, மு. கு., பக். 140.

43. H. Ellawala, *Social History of Early Ceylon*, 1969, — பக். 12.

44. F. Max Muller (Editor), *The Laws of Manu*, Sacred Books of the East, Vol. xxv, ix 317.

45. *Mahavamsa*, — XXIII, 24-26

46. B. C. Law (Editor), *The Dipavamsa*, A Historical Poem of the 4th century A. D., (February, 1059), 18, 21.

வட்டகாமினி அபயன் காலத்தில் (கி. மு. 44, 29-17) ரோஹணத்திலிருந்து திஸ்ஸ எனப் பெயர்கொண்ட பிராமணன் ஒருவன் வட்டகாமினிக் கெதிராகக் கலகம் செய்தான் என மஹாவங்ஸம் குறிப்பிடுகின்றது.⁴⁷

நாம் மேலே கவனித்ததுபோல, கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டு முடிவிற்குமிடைப்பட்ட காலத்தில், பிராமணர் பற்றி மஹாவங்ஸம் ஒரு சில தகவல்களையே தந்தாலும், இக்காலத்

துக்குரியனவான நமக்குக் கிடைக்கும் சாசனங்கள் பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இக்காலமளவில் கொடுக்கப்பட்ட குகைத்தானங்களைப் பதிவு செய்வதற்காகப் பொறிக்கப்பட்ட குகைச் சாசனங்கள், மற்றும் பிராஹ்மி சாசனங்கள் பிராமணர் பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகின்றன. பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தரும் இக்காலத்துக்குரிய சாசனங்கள் பற்றிய விபரம் பின் வருமாறு:⁴⁸

தொடர் இல.	சாஸன இல.	இடம்	மாவட்டம்	விபரங்கள்
1.	67	ராஜசிரிகந்த	அனுராதபுரம்	பிராமணனின் மகன் 'ரெத' என்பவனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.
2.	124	ஹந்தகல விஹாரை	அனுராதபுரம்	பிராமணனின் மகன் புஸ்ஸதேவனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.
3.	205	யாக்கல	அனுராதபுரம்	கோணிகல் என்ற பிராமணனின் மகன் விஜிதசேனனின் குகை.
4.	228	மஹா அலகமுல	அனுராதபுரம்	பூஜிக்கத்தக்க பிராமணன் திஸ்ஸவின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.
5.	242	நிற்றிகல— அன்டியகந்த	அனுராதபுரம்	உத்தர என்ற பிராமணனின் மகன் குட்ட என்பவனின் குகை.
6.	296	கந்தேகமகந்த	பொலன்னறுவை	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த உத்திய என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
7.	545	கோங்கல	அம்பாறை	அதிமதக என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
8.	577	மண்டகல	அம்பாந் தோட்டை	பிராமணனின் மகன் பூதி என்பவன் பற்றியது
9.	589	மண்டகல	அம்பாந் தோட்டை	ஸுமண என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
10.	601	மஹாஸிதுல் பவுவ	அம்பாந் தோட்டை	வச்ச என்ற பிராமணனது மகனின் குகை.
11.	656	ஸிதுல்பவுவ	அம்பாந் தோட்டை	கோதம என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

47. Mahavamsa, xxxiii, 37-41.

48. இங்கு கொடுக்கப்படுகின்ற சாசன இலக்கம் என்பது பரணவிதான அவர்களின் Archaeological Survey of Ceylon; Inscriptions of Ceylon (Vol. 1—1970) என்ற நூலில் தரப்பட்டுள்ள சாசன இலக்கங்களைக் குறிப்பதாகும். பரணவிதான தந்ததுள்ள சாசன வாசிப்புக்களின் அடிப்படையிலேயே இச்சாசனங்கள் ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொடர் இல.	சாஸன இல.	இடம்	மாவட்டம்	விபரங்கள்
12.	812	மொலகொட	கண்டி	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த ஸூரிய என்பவனின் மகன் தத்தக என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
13.	814	பம்பறகல	கண்டி	கொஹு என்ற பிராமணனின் மகனும் நாக அரசன் பொசனி என்பவனின் மனைவியுமான தத்த என்பவளது குகை.
14.	838	தம்புல்ல	மாத்தளை	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த திஸ்ஸ என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
15.	1003	ஸஸெறுவ	குருநாகல்	வஸகணி என்ற பிராமணனின் மகன் ஸோமதேவனின் குகை.
16.	1045	தியபத்த விஹாரை	குருநாகல்	மொக்கவி என்ற பிராமணனின் மகனும் பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த வருமான மஜ்ஜிம என்பவனின் மகன் தத்த வின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
17.	1059	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	கடவுளர்களின் நண்பனும் (தேவநம்பிய) காமினி திஸ்ஸ எனப் பெயர்பெற்றிருந்த வனுமான அரசனுக்கு வைத்தியனாகவிருந்த கோபூதி என்ற பிராமணனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஸிவபூதி என்பவன் கொடுத்த குகைத் தானமும் இதில் குறிப்பிடப்படுகிறது.
18.	1060	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	கடவுளர்களின் நண்பனான (தேவநம்பிய) அரசனுக்கு ஆசிரியனாக இருந்த கோபூதி என்ற பிராமணனின் குகை.
19.	1065	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	புஸ்ஸக என்ற பிராமணனின் மகன் புனபஸுகுத்த என்பவனின் குகை.
20.	1111	மிஹிந்தலை	அனுராதபுரம்	ஸீஹு என்ற பிராமணனின் மகன் தேவ என்பவனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
21.	1136	ஹந்தகல	அனுராதபுரம்	பருமகர் ⁴⁹ என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த பிராமணனின் மகன் குத்த என்பவனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.
22.	1194	ரணசிரமட	குருநாகல்	பிராமணனின் மகனும் தம்மகுப்த என்பவனின் சகோதரனுமான மஹாதத்த என்பவனின் குகை சங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

49. பருமகர் என்ற சொல்லு, உயர்ந்த நிலையில் இருந்த அதிகாரியைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு விருதுப் பெயராகும். இச்சொல் பற்றிய விரிவான விளக்கத்திற்கு — C. W. Nicholas, 'Some Offices and Titles in the Early Sinhalese Kingdom', *University of Ceylon Review*, (UCR), 8, No. 2, (April, 1950), — பக். 116-28;

S. Paranavitana, *Inscriptions of Ceylon*, — பக். /XXII — /XXXVI.

மேலே நாம் கவனித்த, நேரடியாகப் பிராமணர் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்ற சாஸனங்களைவிட, இக்காலத்து வேறுசில பிராமிச் சாசனங்களிலும் பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன என ஊகத்தின் அடிப்படையிற் பரணவிதான தெரிவித்துள்ளார். னிதல்பலவு என்ற இடத்துச் சாசனம் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் பராஸரி என்பவனும், கதுருவவ இடத்துச் சாசனத்தில் வரும் வஹிதி என்பவனும், பறமாகந்த என்ற இடத்துச் சாசனம் குறிப்பிடும் வஹிமிமத என்பவனும், மிஹிந் தலைச் சாசனம் குறிக்கும் பொதிமஸ என்பவனும், றதாகம என்ற இடத்துச் சாசனத்தில் வரும் அதக என்பவனும் பிராமணர்களாக இருக்கவேண்டும் எனப் பரண விதான கருதுகிறார்.⁵⁰ இருந்தும் இவை சந்தேகத்திற்கிடமான தகவல்களாகக் காணப்படுகின்றமையால் இவற்றை ஆதாரங்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் உள்ளது.

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பட்டியலில், கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாகத் திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் பிராமணர் பற்றிய இக்காலச் சாசனங்கள் காணப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இக்காலத்துக்குரிய ஆயிரக் கணக்கான சாசனங்களில் ஏறத்தாழ இருபத்திரண்டு சாசனங்களில் மாத்திரம் பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. சில மாகாணங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற சாசனங்களில் மாத்திரம் பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுவதால், இலங்கையின் ஏனைய மாகாணங்களில் பிராமணர் இருக்கவில்லை என்பது பொருளாகாது. பிராமிச்சாசனங்கள் காணப்படும் இடங்கள் சிங்களவரின் ஆரம்பக் குடியேற்றங்களைக் காட்டுகின்றன என்றும் அதே நேரத்தில் பிராமிச் சாசனங்கள் காணப்படாத இடங்

களில் சிங்களவரின் ஆரம்பக் குடியேற்றங்கள் இருக்கவில்லை என்பது அர்த்தமாகாது என்றும் பரணவிதான எடுத்துக் காட்டுவதுபோலப்⁵¹ பிராமணர் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருகின்ற சாசனங்கள் இல்லாவிடங்களிற் பிராமணர்கள் இருக்கவில்லை என்பது அர்த்தமாகாது. வெறும் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அதாவது ஆயிரக்கணக்கான சாசனங்களுள் இருபத்திரண்டு சாசனங்கள் எனக்கவனிக்கும்போது பிராமணர் பற்றிய தகவல்களைத் தரும் தமிழ்ச் சாசனங்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினரைப் பற்றி அல்லது சமூகப் பிரிவினரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற சாசனங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இந்த இருபத்திரண்டு சாசனங்கள் என்பதே குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கை எனக் கொள்ளவேண்டும்.

பிராமணர் பற்றிய மேற்குறிப்பிட்ட சாசனங்கள் தரும் விபரங்களை நாம் கவனிக்கையில், அனேகமாக அவ்வெல்லாச் சாசனங்களும் பௌத்த சங்கத்துக்குப் பிராமணர் கொடுத்த குகைத் தானங்களையே குறிப்பிடுகின்றன. இக்காலமளவில், பௌத்த சங்கத்துக்குப் பிராமணர் அளித்த ஆதரவு என்ன அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது என விளக்குதல் கஷ்டமாகும். அதாவது இக்காலமளவில் ஏனையோர் குகைத்தானங்கள் அளித்ததுபோலத் தானங்களும் தானம் அளித்தார்களா அல்லது தானம் அளிக்கவேண்டிய தவிர்க்க முடியாத தேவை ஏதாவது அவர்களை எதிர்நோக்கியிருக்கலாமா என்பது பிரச்சினைக்குரியதாகும்.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட ஆறாம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் வட இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சமயக் குழறல்கள் அதாவது பிராமண மதக் கருத்துக்களுக்கெதிராகச் சமண பௌத்தக் கருத்துக்களின் மோதுதல்கள் ஏற்பட்டன.⁵² வர்த்தமான

50. S. Paranavitana, மே. கு. — பக். /XIX - /XX.

51. மே. கு. — பக். XVI.

52. B. N. Lunia, Evolution of Indian Culture, (Agra, 1955), பக். 119-165

R. C. Majumdar, The Age of Imperial Unity, (Bombay, 1951), Vol. III.

வறாவீரரும் கௌதமபுத்தரும், பிராமண மதக் கருத்துக்களுக்கு எதிராகத் தெரிவித்தவை மக்கள் மனதைக் கவரத்தக்கவையாக இருந்தமையால், பிராமண மதம் அது முன்பு பெற்றிருந்த செல்வாக்கின் அளவை இப்போது பெற்றிருக்கவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து பிராமணரின் நிலையிலும் தளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில், இச்சமயக் குழுவல் நடந்த காலத்துக்குப் பிற்பட எழுதப்பட்ட தர்மசாஸ்திர நூல்களில் பிராமணர்கள் சமூகத்திற் பெற்றிருந்த உயர்வான நிலை கூறப்பட்டுள்ளது.⁵³ ஒரே வர்க்கத்தினரால் எழுதப்பட்டவை எனக் கூறித் தர்மசாஸ்திர நூல்கள் கூறுவனவற்றை நாம் தட்டிவிட முடியாது. இருந்தும் சமணப் பௌத்த மதக் கருத்துக்களினால் பிராமண மதக் கருத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டபோது சமய விவகாரங்கள் குறித்துப் பிராமணர்களின் உதவி முன்பு வேண்டப்பட்டதைக் காட்டிலும் இப்போது குறைவாக வேண்டப்பட்டிருக்கவேண்டும் எனலாம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிற் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குமுன் இன்னுஞ் சிறப்பாகக் கூறுவதாக இருந்தால் பௌத்த மதத்தின் வருகைக்கு முன்னர் பிராமணர் சமூகத்தில் எத்தகைய ஒரு நிலையைப் பெற்றிருந்தார்களோ அதே நிலையைப் பௌத்த மத வருகைக்குப் பின் பெற்றவர்களாகக் காணப்படவில்லை.⁵⁴ பௌத்த மதம் அரசு ஆதரவுடனேயே இலங்கையிற் பரப்பப்பட்டது. அரசு ஆதரவைப் பெற்றிருந்த இம்மதம் மக்களாதரவையும் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற் பெற்றுக்கொண்டது. தேவா

நம்பிய திஸ்ஸனுக்கு (கி. மு. 247—207) பின் வந்த அரசர்களும் பௌத்தத்திற்கே தமது ஆதரவை அளித்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் பௌத்த மத வருகைக்கு முன்பிராமணர் எத்தகைய அரசு ஆதரவைப் பெற்றிருந்தார்களோ அதே ஆதரவைப் பௌத்தத்தின் பின் பெற்றிருந்திருப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கமுடியாது. அத்துடன் சமயவிவகாரங்கள் குறித்துப் பிராமணர்களுக்கான தேவையும் பௌத்தமத அரசுக்குக் குறைவாக இருந்திருக்கவேண்டும். இத்தகைய நிலையில் தமது நிலையைத் தொடர்ந்து பாதுகாக்கக் கருதிய பிராமணர் பௌத்தமத ஆதரவாளர்களாகவும் தமக்காக அமைந்த சொந்தத் தொழில்களுடன் வேறு தொழில்களைச் செய்வோராகவும் காணப்பட்டார்கள் எனலாம்.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திற் செய்தது போலக் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரும் பிராமணர் அரசர்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்தனர். பிச்சண்டியாவ என்ற இடத்து (புத்தளம் மாவட்டம்)ச் சாசனம், கோபூதி என்ற பிராமணன் அரசன் ஒருவனுக்கு ஆசிரியனாக இருந்தமை பற்றிக் கூறுகின்றது.⁵⁴ அதே நேரத்தில் இதே பிராமணன் அரசனுக்கு வைத்தியனாக இருந்தான் என்றும் அறியலாம். பருமக என்ற அந்தஸ்துப் பெற்றிருந்த பிராமணன் ஒருவனின் மகன் வில்லுகள் செய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டவனாக இருந்தான். அத்துடன் சாசனங்கள் குறிப்பிடும் பிராமணர்களில் ஐந்து பேர் பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தனர் எனவும் அறியலாம்.⁵⁵

53. மனுதர்ம சாஸ்திரம், பிராமணன் மனித உருவிலுள்ள தெய்வம் என்றும் அவனுடைய உரிமைகளை மீற முயற்சித்தால் அவன் பெற்றுள்ள தெய்வீக சக்தி அரசனையும் அவனது படையையும் அழித்துவிடும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

54. இருந்தும் இவர்களுடைய தளர்ச்சி நிலை தற்காலிகமாகவே இருந்தது. தளர்ச்சியுற்ற இதே சக்தி மிக விரைவில் தலைதூக்குவதனைக் காணலாம். தவிர்க்கமுடியாத நிலையில் தளர்வுறும் சக்தி பின்னர் ஏற்படும் தனக்குகந்த சூழ்நிலையில் தலைதூக்குவது வரலாற்றில் அடிக்கடி காணப்படும் ஒன்றாகும். இதே நிலையில் தான் இக்காலப் பிராமணர் நடவடிக்கைகளினையும் காணுகின்றோம்.

54* S. Paranavitana, *Inscriptions of Ceylon*, இல. 1060, — பக். 83.

55. சாசன இலக்கணங்கள் : 296, 812, 838, 1045, 1136.

பிராமணர்களாக இருந்துகொண்டு இவர்கள் பௌத்த மதத்திற்கு அளித்த ஆதரவும், மற்றும் தமிழரசன் (எல்லாளன்) அதிகாரம் வலுவுற்றிருந்தும் அவனது அதிகாரத்துட்பட்ட பிரதேசத்தில் இருந்து கொண்டு குண்டல என்ற பிராமணன் சிங்கள அரசனுக்கு ஆதரவளித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். தமது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதனை நோக்கமாகக் கொண்டு பௌத்த சங்கத்திற்கு ஆதரவு அளித்துவந்தாலும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது பிராமணர் தமக்குரிய இடத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சித்திருக்கிறார்கள் என வேண்டும். வட்டகாமினி அபயன் ஆட்சிக்காலத்தில் திஸ்ஸை என்ற பிராமணன் ஏற்படுத்திய கலகத்தைப் பற்றி மஹாவங்ஸம் குறிப்பிட்டாலும்⁵⁶ இக்கலகத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைக் குறிப்பிடவில்லை. உரை நூல்களிலிருந்து, பௌத்த மத வியாக்கியானங்கள் எழுதி வைக்குமளவிற்குக் குறிப்பிடத்தக்க விளைவை இக் கலகம் ஏற்படுத்தியது என வறியலாம்.⁵⁷ ஸம்மாஹவ்ஸேதலி என்ற நூல் கூறுவதிலிருந்து இவன் பெருமளவு அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தான் என அறியலாம். பௌத்த பிக்குகளின் கவனத்தைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஈர்க்கத்தக்க முறையில் இவன் நடத்திய கலகத்தினால் ‘சண்டாளன்’ என்ற அவப் பெயரைப் பிராமணன் பெற்றுக்கொள்ள நேரிட்டது.⁵⁸ பிற்பட்ட காலத்திற் றிறிநாக என்ற பிராமணன் விளைவித்த கலகமும் பௌத்த மதத்திற்கெதிரான கலகமாகவே விளங்கியது.⁵⁹

இலக்கிய நூல்களிலிருந்தும் சாசனங்களிலிருந்தும் கிடைக்கின்ற தகவல்களைக்

கொண்டு நாம் இதுவரை கவனித்தவற்றைத் தொகுத்துக் கூறலாம். கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட, ஏறத்தாழ ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் இருந்து கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டின் முடிவு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் இடையீடின்றிப் பிராமணர்களின் நடவடிக்கைகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. பௌத்த மத வருகைக்கு முன் இருந்த அதே அளவிற்கு, பின்னரும் ஆதிக்க முடையவர்களாக விளங்காவிட்டாலும் தொடர்ந்து சமூகத்தில் தமது நிலையைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் சந்தர்ப்பம் வந்தபோது தமது உண்மையான நிலையை மீட்டுக் கொள்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகின்றது.

பிராமணர் பற்றியும் அவர்களது நடவடிக்கைகள் பற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்பவற்றை விடப் பௌத்த மதத்தின் வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே சிவ வழிபாடு நிலவியது எனக் கொள்ளவும் தகவல்களைப் பெற முடிகின்றது. பண்டு காபயன் ஆட்சி பற்றிக் கவனிக்கையில், அவன் சிவலிங்கக் கோவில் ஒன்றைக் கட்டினான் எனத் தெரிகிறது.⁶⁰ இதுபற்றிய விபரத்தைப் பின்னர் பார்க்கலாம். இலக்கிய ஆதாரங்களிலிருந்தும் சாசன ஆதாரங்களிலிருந்தும் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ‘சிவ’ என்ற பெயரையும், ‘சிவ’ என்று தொடங்கும் பெயரையும், ‘சிவ’ என்பதனுடன் முடியும் பெயரையும் அரசர்கள் சிலரும் பொதுமக்கள் பலரும் பெற்றிருந்தமையை அறியலாம். இக்காலச் சாசனங்களில் ‘சிவ’ என்பதுடன் வரும் பெயர்களைக் கொண்டு, “இவை இக்காலத்திற் சிவ வணக்கம் இருந்தது என்பதனைக் காட்டுகின்றன” எனப் பரணவிதான

56. Mahavamsa, xxxiii, 37 - 41

57. C. W. Nicholas, 'Brahmanas in the Early Sinhalese Kingdom' UCR., Vol. 8, No. 4, (October, 1950), பக். 259; E. W. Adikaram, மு. கு., பக். 73-74.

58. H Ellawala, மு. கு., பக். 15

59. மே. கு.

60. Mahavamsa, x, 102; S. Paranavitana, 'Pre-Buddhist Religious Beliefs in Ceylon', பக். 326

அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.⁶¹ வெறும் பெயரடிப்படையில் சிவ என்ற பெயருடையோர் எப்போதும் சிவ வணக்கத்தவர்களாகவே இருந்தார்கள் எனக் கூறுவது கஷ்டமாக இருந்தாலும், குறிப்பிட்ட 'சிவ' என்பதுடன் தொடர்புபட்ட பெயர்கள் இந்துமதம் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட இலங்கையிலே ஒரு காலப் பகுதியிலாவது நிலவியது எனக் காட்ட உதவுகின்றன. அத்துடன் இந்துமதம் நிலவியமை பற்றி வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து நாம் பெறுகின்றவற்றை உறுதிப்படுத்துவதிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பெளத்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே 'சிவ' என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தோர் பற்றிய யறியக்கூடியதாகவுள்ளது. உதாரணமாக 'சிவ' என்ற இளவரசன்,⁶² பண்டு வாசனின் பதினொரு பிள்ளைகளுள்

ஒருவன் 'சிவ' என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தான்,⁶³ பண்டு காபயனின் மாமன்மார்களில் ஒருவன் கிரிகந்தசிவ,⁶⁴ அலேலனின் எட்டுச் சகோதரர்களில் ஒருவன் மஹாசிவ,⁶⁵ தேவாநம்பியதீலனின் தந்தை முட்டசிவ⁶⁶ என்போரைக் குறிப்பிடலாம். கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையிற் சிவலிங்க வழிபாடு நிலவியது எனக் கொள்ள நமக்குக் கிடைக்கும் ஆதாரங்களை மேற்குறிப்பிட்ட பெயர்கள் உறுதிப்படுத்துவனவாகவுள்ளன. இவற்றைவிடக் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கின்ற சாசனங்கள் பலவற்றிலும் 'சிவ'வுடன் தொடர்புபட்ட பெயர்கள் வருவதனைக் காணலாம். சிவ என்ற சொல்லுத் தொடர்புபடும் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கும் சாசனங்கள் பின்வருமாறு :

தொடர் சாசன இல.	சாசன இல:	இடம்	மாவட்டம்	விபரங்கள்
1.	29	மிஹிந்தலை	அனுராதபுரம்	சிவ என்ற இளவரசனின் குகை.
2.	40	மிஹிந்தலை	அனுராதபுரம்	கிராமச்சபை உறுப்பினரான சிவ என்பவனின் மகன் உப்பலா.
3.	152	பிராஹ்மணயாகம	அனுராதபுரம்	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த சிவனின் குகை.
4.	153	பிராஹ்மணயாகம	அனுராதபுரம்	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த சிவனின் குகை.
5.	161	பிராஹ்மணயாகம	அனுராதபுரம்	கிராமச்சபை உறுப்பினன் கால—சிவனின் குகை.
6.	215	மஹா அலகமுவு	அனுராதபுரம்	குட—சிவனின் மகன் கலு என்பவன்.
7.	243	றிற்றிகல்— அண்டியகந்த	அனுராதபுரம்	சிவ—குட்ட என்ற தலைவனின் குகை.
8.	282	திம்புலாகல்	பொலன்னறுவை	சிவனின் குடும்பத்தினரது குகை.
9.	301	முதுகல்	..	மஜ்ஜிம என்பவனது மகன் சிவ.
10.	304	முதுகல்	..	சிவ என்ற இளவரசனது குகை.
11.	309	முதுகல்	..	கிராமச்சபை உறுப்பினன் சிவ.

61. Paranavitana, மே. கு. — பக். 327.

62. Dipavamsa, 18, 45.

63. மே. கு. 10, 3.

64. Mahavamsa, x, 29.

65. மே. கு., XXI, பக். 143, அடிக்குறிப்பு 3.

66. மே. கு., XI, 1.

தொடர் இல.	சாசன இல.	இடம்	மாவட்டம்	விரயங்கள்
12.	315	முதுகல்	பொலன்னறுவை	பூசிக்கத்தக்க சிவனின் குகை.
13.	333	எறுபொத்தான	வவுனியா	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த குட-சிவனின் மகன்.
14.	401	நியந்தவறாகல	மட்டக்களப்பு	பூசிக்கத்தக்க சிவ.
15.	402	நியந்தவறாகல	மட்டக்களப்பு	சிவ என்ற தலைவனின் குகை.
16.	431	ரஜகல	மட்டக்களப்பு	தேரர் சிவனின் குகை.
17.	443	ரஜகல	மட்டக்களப்பு	சிவபூதி என்ற தலைவனின் சுபதித்த என்ற குகை.
18.	449	ரஜகல	மட்டக்களப்பு	தேரர் சிவனின் குகை.
19.	450	ரஜகல	மட்டக்களப்பு	தேரர் சிவ.
20.	478	தமண	அம்பாறை	சிவ என்ற பக்தனின் குகை.
21.	518	பம்பறாகல்-தலாவ	அம்பாறை	சிவ என்ற குடும்பத்தவனின் குகை.
22.	537	வெஹெறகல்கந்த	அம்பாறை	சிவறக்கித என்ற தலைவனின் குகை.
23.	608	ஸிதுல்பவுவ	அம்பாந் தோட்டை	சிவனபுதிய என்ற தலைவனின் குகை.
24.	623	ஸிதுல்பவுவ- கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	கிராமச்சபை உறுப்பினன் சிவனின் மகன் கம்போஜாவின் குகை.
25.	624	ஸிதுல்பவுவ- கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	கிராமச் சபை உறுப்பினர் சிவனின் குகை.
26.	625	ஸிதுல்பவுவ - கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினன் மகன் கம்போஜாவின் குகை.
27.	626	ஸிதுல்பவுவ- கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	சிவ என்ற தலைவனின் குகை.
28.	633	ஸிதுல்பவுவ- கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	சிவகுடக என்ற தலைவனது (குகை).
29.	660	ஸிதுல்பவுவ- கொறவாகல	அம்பாந் தோட்டை	வியாபாரி சிவனினதும் மற்றும் கஸக என்பவனதும் குகை;
30.	679	மகுல் மஹ விஹாரை	அம்பாந் தோட்டை	சிவ என்ற குடும்பத்தவனின் குகை.
31.	685	ஆகாஸசேத்திய	அம்பாந் தோட்டை	சிவ என்ற குடும்பத்தவனின் குகை.
32.	733	வல எல்லுகொட- சந்த	மொனறாகல	சிவகுட்ட என்பவனின் குகை.
33.	755	கஹட அடுஹெல	பதுளை	சிவ என்ற பக்தியுள்ள பெண்.
34.	756	ஓலகம்கல	பதுளை	சிவ என்ற அரசனின் கொடை
35.	757	ஓலகம்கல	பதுளை	சிவ என்ற இளவரசனின் மஹா சுதஸ்ஸன என்ற குகை
36.	768	கிரிமகுல்கொல்	இரத்தினபுரி	மஹாசிவ என்ற இளவரசனின் மனாபதஸ்ஸன என்ற குகை.
37.	780	கலீபாய	இரத்தினபுரி	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினனின் குடும்பத்தின் தானம்.
38.	786	லெணகல	கேகாலை	சிவ என்ற இளவரசனின் மகன் துஹதர என்பவனின் குகை.

கொடர் இல.	சாசன இல:	இடம்	மாவட்டம்	வியரங்கள்
39.	792	யதஹெலன- விகாரை	கேகாலை	சிவ என்ற இளவரசனின் மகனும் இளவரசனுமான துஸதர என்பவனின் குகை.
40.	793	யதஹெலன விகாரை	கேகாலை	காமணி சிவ என்பவனின் குகை.
41.	796	யதஹெலன விகாரை	கேகாலை	சிவநகர என்ற இடத்து ஒரு பகுதி நிலம் காமணி சிவ என்பவனால் கொடுக்கப்பட்டது.
42.	797	அதுகொடை	கேகாலை	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினனின் குகை.
43.	808	துவ்வல	கண்டி.	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த சிவ என்பவனால் வழுவாக அமைக்கப்பட்ட குகை.
44.	821	அலுவிஹாரை	மாத்தளை	சிவகுட்டவினுடையது.
45.	823	காணெகெதற விஹாரை	மாத்தளை	சிவனின் குகை.
46.	841	தம்புல்ல	மாத்தளை	தேரர் சிவகுடவின் சீடனான தேரர் குட்ட என்பவரின் குகை.
47.	853	தம்புல்ல	மாத்தளை	சிவ என்ற பக்தியுள்ள பெண்.
48.	873	பிதுருகல	மாத்தளை	கொலகமத்து சிவ என்பவனின் மகன் மஜ்ஜிம.
49.	906	விஹாறெகம	குருநாகல்	சிவ என்ற பக்தனது.
50.	914	நுவரகந்த	குருநாகல்	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினனின் மகன்.
51.	952	றன்கிரி-விஹாரை	குருநாகல்	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினனது.
52.	966	கோம்புவ	குருநாகல்	சிவ என்ற கிராமச்சபை உறுப்பினனின் குகை.
53.	970	தாகம	குருநாகல்	சிவ (கிராமச்சபை உறுப்பினன்)னின் மகன் அபய.
54.	1001	ஸஸெறுவ	குருநாகல்	சிவகுட என்ற தலைவனது.
55.	1044	தியபத்த விஹாரை	குருநாகல்	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த சிவனின் குகை.
56.	1059	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	சிவபூதி என்பவன் சேர்ந்து கொடுத்த தானம் பற்றியது.
57.	1067	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	பூஜிக்கத்தக்க சிவபூதி என்பவனின் குகை.
58.	1068	முல்லேகம	புத்தளம்	சிவபூதி என்ற தலைவன் சேர்ந்து கொடுத்த தானம்.

தொடர் சாசன இல. இல:	இடம்	மாவட்டம்	வியரங்கள்
59. 1120	பில்லாவெகல	அனுராதபுரம்	விஹாரையைக் கட்டியவனும் சபையின் குடையின் பாதுகாப்பாளனுமான சிவனின் குகை.
60. 1137	ஹந்தகல	அனுராதபுரம்	சிவ என்ற பக்தியுள்ள பெண்ணின் படுக்கையிடம்.
61. 1149	அவுகன	அனுராதபுரம்	மஹாசிவ என்பவனின் மகன் சிவனின் குகை.
62. 1156	மஹாஅலகமுவ	அனுராதபுரம்	சிவ என்ற பக்தியுள்ள பெண்.
63. 1233	பிச்சண்டியாவ	புத்தளம்	பருமகர் என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்த சிவனின் சிர்பஜ என்ற குகை.

இதுவரை கவனித்தவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் அதாவது ஆசக் குறைந்தது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட முதலாம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள காலப் பகுதியில் இலங்கை மக்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரிடையே இந்துமத நம்பிக்கை இடையீடின்றி வந்திருக்கின்ற தென்பதனை அறியலாம். இந்நிலையில் இக் காலத்துக்குரிய மக்கள் கோவில் அமைத்து வழிபட்டிருப்பார்கள் என்பதற் சந்தேகமில்லை. இருந்தும் கிடைக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டு பார்க்கும் போது இக்காலத்துக்குரியனவாக ஒரு சில கோவில்கள் பற்றியே அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பண்டுகாபயன் பற்றி மஹாவங்சம் கூறுகையில் அவன் ஸிவிகாலாலா எனவும், லொத்திலாலா எனவும் அழைக்கப்பட்ட இல்லங்களை அமைத்துக் கொடுத்தான் எனக் கூறும்.⁶⁷ இந்த லொத்திலாலா என்பதற்கு மஹாவங்சத்தின் மீதான உரையெழுதியவர் இரு கருத்துக்களைக் கொடுத்துள்ளார். ஒன்று, பிராமணர் இருந்து மந்திரம் உச்சரிப்பதற்கான இல்லம்; இரண்டாவது, வைத்தியசாலை.⁶⁸ இரு வேறுபட்ட விளக்கங்கள் கொடுத்துள்ளமையால் இதனை ஆதாரமாகப் பயன்படுத்துவது கஷ்டமாகும். ஸிவிகாலாலா என்பதற்கும் உரையாசிரியர் இரு விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார். ஒன்று, 'சிவலிங்கத்தைக் கொண்டுள்ள வீடு', அடுத்தது 'வைத்தியசாலை'.⁶⁹ பண்டுகாபயனால் கட்டப்பட்ட இரு இல்லங்களுக்கும் உரையாசிரியர் ஏறத்தாழ ஒரேவிதமான இரு விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. விளக்கம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவையாக இருப்பதனால் ஆதாரமாகப் பயன்படுத்த முடியாவிட்டாலும் இந்த இரண்டில் ஒன்று எப்படியும் சமயச் சார்புடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனலாம். ஸிவிகாலாலா என்பதனைப் பொறுத்துப் பரணவிதான 'சிவலிங்கத்தைக் கொண்டுள்ள வீடு' என்ற கருத்தையே எடுத்துள்ளார். இதற்கு அவர் காட்டும் காரணம், இக்கட்டிடம் ஏனைய சமயச் சார்புடைய கட்டிடங்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுவதால் இதுவும் சமயச் சார்புடையதாக இருக்கலாம் என்பதே.⁷⁰

67. Mahavamsa—பக். 102.

68. S. Paranavitana, Pre-Buddhist, Religious Beliefs — பக். 322.

69. Vamsatthappakasini, — பக். 207.

70. S. Paranavitana, Pre-Buddhist Religious Beliefs — பக். 326.

மொஹெஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இடங்களில் நடாத்தப்பட்ட தொல் பொருள் ஆராய்ச்சியின் விளைவாக சிந்து நதி நாகரிக காலத்தில் லிங்க வழிபாடு இருந்திருக்கின்றது எனக் கூறத்தக்க விதத்திற் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.⁷¹ இது மட்டுமன்றிச் சிந்துவெளி நகர மக்களை ஆரியர் தஸ்ஸீக்கள் என அழைத்தது மாத் திரமன்றி லிங்க வழிபாடுடையவர்கள் எனவும் அழைத்தார்கள்.⁷² இதனடிப்படையில் மிக முற்பட்ட காலத்திலேயே லிங்கவழிபாடு நிலவியதற்கான தகவல்கள் கிடைப்பதால் இக்காலப்பகுதியில், அதாவது பண்டுகாபயன் ஆட்சிக்காலத்தில், சிவ லிங்கக் கோவில் இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. இதனை உறுதிப்படுத்தத்தக்க வகையில் மஹாபோதிவம்ச என்ற நூல்⁷³ 'தியவஸ' என அழைக்கப்படுகின்ற பிராமணனுக்குச் சேர்ந்த ஒரு கோவில் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இது தேவாநம்பியதிஸ்ஸன் காலத்துக்குச் சேர்ந்த கோவிலாகும். மஹாபோதிவம்ச பிற்பட எழுதப்பட்டதாக, அதாவது கிறிஸ்துவுக்குப் பிற்பட்ட பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கூறப்படுவதால்⁷⁴ இது தரும் முற்பட்ட தகவலைப் பயன்படுத்துகையில் கவனமாக இருக்கவேண்டும். இருந்தும் இந்நூல் முற்பட்ட கதைமரபு பற்றிக் கூறுவதால் (போதிமரம் வந்தமை

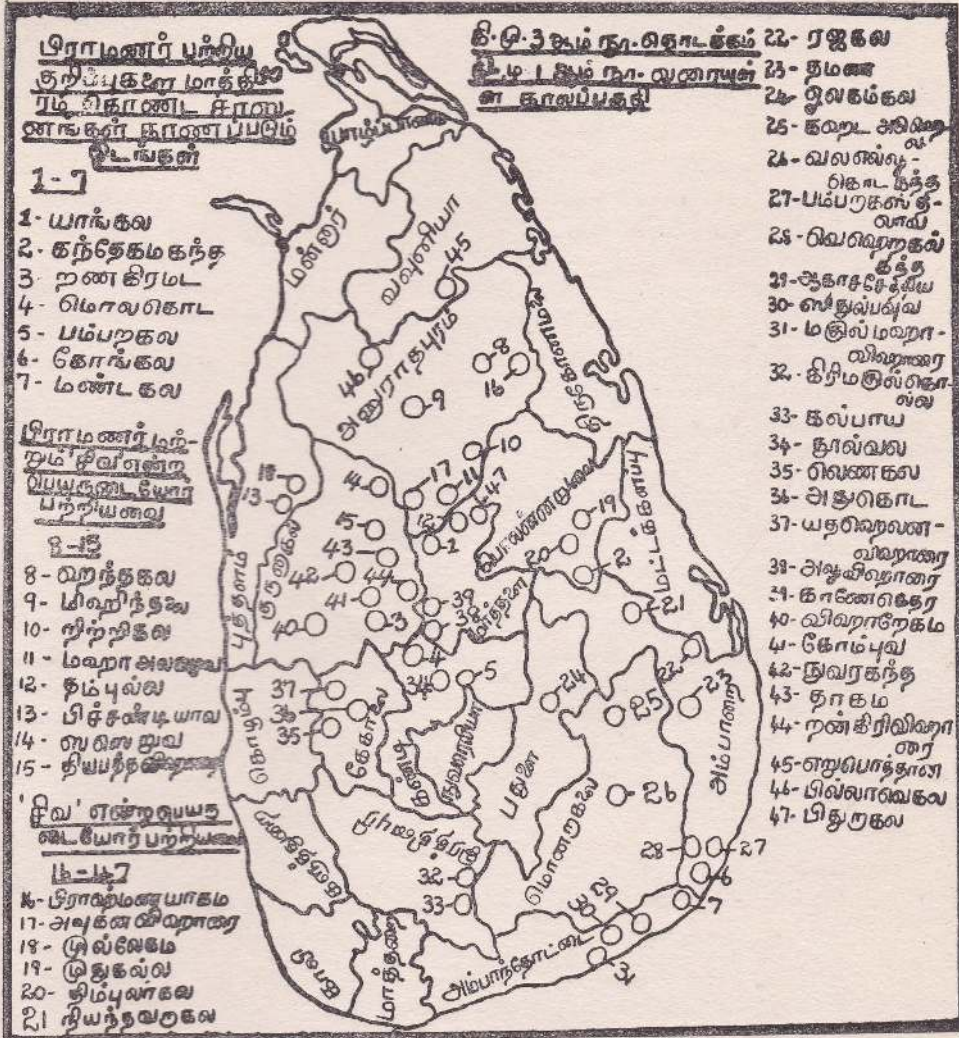
பற்றி) இந்நூலில் உள்ள கதை, மரபுவழியாகப் பேணப்பட்ட மரபாகும். இவற்றைத் தவிர இந்துக்கோவில்பற்றி நாம் அறியும் அடுத்த தகவல் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல மஹாசேனன் காலத்ததாகும். ஏறத்தாழ ஆறு நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் (கி. மு. 6, கி. மு. 1) இரு இந்துக்கோவில்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களே நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இருந்தும் தகவல்கள் கிடைக்காமையால் இவற்றைவிட வேறு இந்துக்கோவில்கள் அப்போது இருக்கவில்லை எனக் கூறுவது தவறாகும். பௌத்தமத வருகைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் பிராமணர் சமூகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கையுடையவர்களாக இருந்தனர் என அறிய முடிவதால் அவர்கள் தம் வழிபாட்டுக்காகக் கோவிலை அமைத்திருப்பார்கள் எனலாம். இத்தகைய ஒரு காலகட்டத்திலேயே கோணேஸ்வரம் கோவில் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். வர்த்தகத் தொடர்பே ஏனைய நாடுகளுடன் இலங்கையின் முதல் தொடர்பை ஏற்படுத்தியது என நாம் முதலில் கவனிக்க முடிந்ததால் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோர் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து சிறந்த வர்த்தகத்துறையாக விளங்கிய திருகோணமலைத் துறைமுகத்துக்கு அணித்தாகக் கோவில் ஒன்று கட்டுவதில் உதவியிருப்பார்கள் எனலாம்.

71. A. L. Basham, xx மு. கு — பக்: 24.

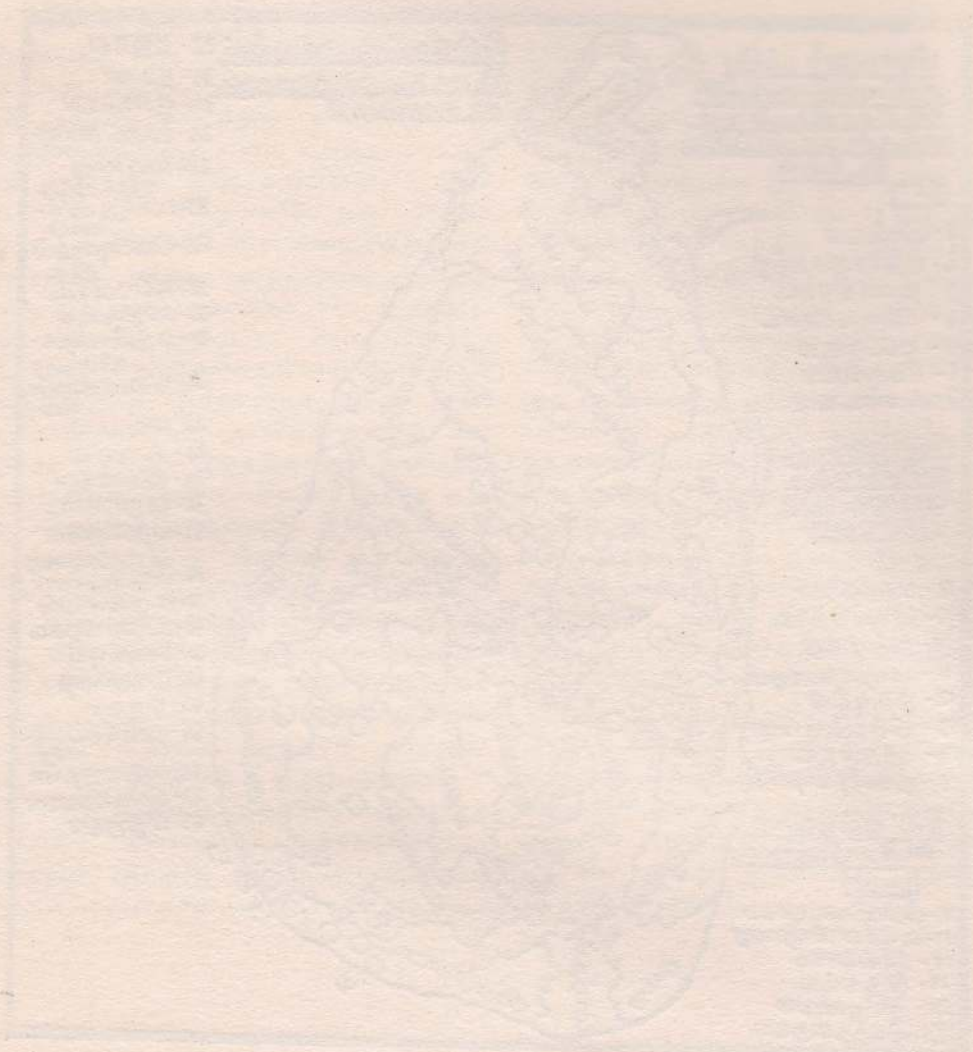
72. மே. கு.—பக். 33.

73. A. S. Strong (Editor) Mahabodhiyamsa (PTS), (London, 1891) — பக். 136.

74. G. P. Malalasekera, Dictionary of Pali Proper Names. — பக். 537.

கி. மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிராமணர் பற்றிய குறிப்புகள் கொண்ட சாசனங்கள் காணப்படும் இடங்கள்.

Faint, illegible text or a signature, possibly a library stamp or a handwritten note, located below the main stamp.

